

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: **300 orvos hónapos szobák kiadásából és ügynőkösködésből tengeti életét**

Forrás:

Esti Híradó

3n

(Hely)

1924. 12. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1924"

Személy

Ha

Magyarországi Házinvmoda 1923

Háromszáz orvos hónapos szobák kiadásából és ügynőkösködésből tengeti életét

Orvosi kezelés ebéd- és vacsorakosztért — Komolyan foglalkoznak a látogatási díjak leszállításával

Néhány évvel ezelőtt a maturált diákok legtekintélyesebb százaléka az orvosi fakultásra igyekezett bejutni. Az orvosi pálya volt ugyanis az, amely a legnagyobb reményeket nyújtotta nemcsak erkölcsi, hanem anyagi tekintetben is. Az egyetemet végzett polgárok között az orvosok keresték a legtöbbet a láború előtt, sőt még a háború alatt is. Az utóbbi években azonban egyre

fokozatosan rosszabbodott az orvostársadalom helyzete.

Eltekintve azoktól az egyetemi professzoroktól és keresett specialistáktól, akiknek még ma is a békebeli keresetüknek megfelelő jövedelmük van, a legtöbb budapesti orvos nyomorral küzd.

Pedig az utóbbi években nem emelkedett annyira az orvosok száma, amely megokolttá tehetné az orvostársadalom helyzetének ezt a nagymérvű leromlását. A háború előtt 1500, a háború alatt 2000 volt, most pedig 3000 a budapesti orvosok száma. A 3000 fővárosi orvos közül több mint 2000-nek havi keresete alul marad a három millió. Kétszáz azoknak az orvosoknak a száma, akik minden összeget megkapnak egy-egy műtétért, egy-egy orvoskezelésért, akik hatvan-hetven, esetleg száz milliót is keresnek egy hónapban. Ezzel a 200 orvos-tanárral szemben 300 olyan orvos van, akik

még a havi három milliót sem tudják megkeresni.

akiknek úgyszólván semmiféle patientúrájuk sincsen és akik kénytelenek rendelőszobájuk kiadásából, vagy ügynőkösködésből élni. A többi 500 orvos klinikákon, magánkórházakban és szanatóriumokban dolgozik. Ezeknek a kórházi orvosoknak a jövedelme a természetben való lakás és koszt. ezenkívül alig részesülnek annyi honoráriumban, amennyi a legszűkösebb, legszegényesebb ruházódáshoz elegendő volna.

Üres rendelők

Az orvosok helyzetének leromlását az idézte elő, hogy az emberek még a súlyosabb betegségeket is lehetőleg orvosi kezelés nélkül próbálják gyógyítani, mert az orvosi honorárium ma vizitenként átlag 100.000 korona. Ha hához megy az orvos, akkor 150—200.000 koronát számít fel látogatásonként. Ez az egyetlen oka annak, hogy

az orvosi rendelők legnagyobb része teljesen üres.

Még azok a rendelők is, amelyek az elmúlt években zsúfolva voltak. Egy jőnevű orvos, akihez tavaly órákhozjut tartó várakozás után lehetett csak bejutni, most üres rendelőjéről ezeket mondotta:

— A patientúrám az elmúlt évben nyolcvan százalékkal esett. Csak a nőorvosok, a kozmetikusok és a fogorvosok tudták megtartani régi praxisukat. Ennek az az oka hogy a kisebb jelentőségű betegségeknel már nem hívják az orvost, a súlyosabb, hosszabb kezelést igénylő betegségeknel pedig azért nem veszik igénybe az orvost, mert

a kúrát, a gyógyszereket úgy sem tudják megfizetni.

Pedig a gyógyszerek nem drágultak az utóbbi időben. A közönség azonban ma mégis sokkal kevésbé tudja megfizetni a 16 ezer koronás pyramidon-tubust, az 57 ezer koronás morflumot, a 19 ezer koronás guajacol-szirupot és a három-négy millióba kerülő salvarsan-kúrát, mint tavaly. Ez az oka annak, hogy

az ingyen rendelő intézeteknek, mint például a Teleiának, a zuglói rendelőintézetnek a forgalma is erősen megcsappant.

jóllehet — ez teljesen kétségtelen — Budapesten nem csökkent a betegek száma. Csak azok a rendelőintézetek dolgoznak úgy mint régen, amelyek nemcsak ingyen orvosi kezelést, hanem ingyen gyógyszert is adnak. Így a Zion, a Ferenc József Kereskedelmi és a Munkásbiztosító pénztár, a MÁV. tagjai számára való rendelőintézetek.

Betegek helyett albérlők

Egy másik orvos, akinek tavaly 20—25 betege volt naponta és akinek az idén legfeljebb 4—5 páciense van, ezt mondta:

— Örülöm kell tulajdonképen, hogy naponta 4—5 betegem van, mert a legtöbb

kollégámnak egy-kettő jut naponta. De ismerek olyanokat is, akik egész nap hiába várják a betegeket, nem jönnek. Pedig nem rossz orvosok, sőt sok kiváló is akad közöttük.

Mit csinálnak ezek az orvosok? Mit csinálnak, akiknek nincsen betegük, akik tudásukból és képességükből nem tudnak annyi pénzt szerezni, hogy fönntartsák magukat és családjukat? Egyáltalán nem ritka eset ma már, hogy az orvosok, akiknek rendszerint nagyobb lakásuk van, mint más polgári osztálybeli embernek, mert hiszen nemcsak a rendelőszoba, hanem várószoba is nélkülözhetetlen számukra.

Kiadnak lakásukból egy-egy szobát és ebből az összegből próbálják pótolni jövedelmüket. A hónapos szobáért, ha a szoba nagyon szép, 1—1.5 millió koronát is megadnak. Ez az összeg azonban még nem lehet elég egy család fentartására, abban az esetben, hogyha ezenkívül semmi más jövedelme nincsen az illető orvosnak. Ezek az orvosok tehát nem egy-egy szobát adnak ki lakásukból, hanem

egy, esetleg két szoba kivételével az egész lakásukat.

Vannak orvosok akik várószobájukat vagy hálószobájukat is albérletbe adják, ők maguk pedig rendelőjükben laknak.

Gyógykezelés ebédkosztért

Sokan azonban úgy igyekeznek segíteni magukon, hogy mellékfoglalkozást keresnek. Leginkább ügynőkösködéssel próbálnak foglalkozni. Különösen sok orvos van, aki gyógyszerek eladásával és vételével foglalkozik. De akadnak olyanok is, akik egészen más,

szakmájukkal semmiféle rokonságban nem lévő árúcikkeknek a közvetítésével próbálnak pénzhez jutni.

Igy több olyan orvos van, aki bőr- és textil-cikkeket közvetít.

A legtöbb azonban még így sem tud boldogulni. Nemcsak hogy kedvük nincs az orvostudományon kívül más dologgal, különösen pedig üzlettel foglalkozni, de tehetségük sincs hozzá.

A kórházakba és a klinikákba még most is csak a legnagyobb protekcióval tudnak bejutni a fiatal orvosok. Ezek tehát sokszor kénytelenek olyan módon biztosítani a megélhetésüket, amely eddig teljesen ismeretlen volt a magyar orvosok társadalmában. Vannak ugyanis olyan súlyos betegek, akiknek hosszabb kúrát kell igénybevenniök, akik kénytelenek naponta vizsgáltatni magukat, akikhez naponta kell az orvosnak járnia. Mivel pedig naponta nem tudnak 150—200 ezer koronát fizetni,

ebédkosztot, vagy vacsorakosztot adnak az orvosnak.

A fogorvosok átlag 5—6 milliót keresnek havonta. Ennél jóval többet a kozmetikusok, mert vannak asszonyok, akiknek férje talán komoly betegségének gyógyítása céljából sem mehet orvoshoz, de maguk minden pénzt megadnak egy-egy jó kendőző-szernek a felírásáért.

Az orvosok mindenképen változtatni akarnak a mostani helyzetükön. Sokan gondolkoznak azon, hogy az orvosok megélhetésének a problémáját úgy oldják meg, hogy az *orvosi látogatási díjakat leszállítsák*. Tisztában vannak ugyanis azzal, hogy a magas orvosi díjak a kisebb orvosoktól elveszik a páciensurát, a híres tanároknak, orvosoknak a páciensuráját pedig a többiek rovására emelik.